

kedéseit. De nemcsak az alsó fokon kell a dal, hanem tovább is élénkíti, a tanítást. Az együtt énekelte dal, mindennél jobban kovácsolja egygé az osztály munkaközösségét. Ha tanítás közben fáradtságérzet lép fel, a legjobb felhívó eszköz egy vidám nóta. Igaz, hogy ezáltal a szakoktatásból elvesztegetünk néhány percet, de az ének által felélénkült munkaközpont hamarosan bepótolja a veszteséget. Az éneketét alkalmazásának értékét a benne tükröződő népi szellem, népi érzés és szokás teszi a gyermek számára megbecsülhetetlenné, s e mellett a közösségbe való összetartozásnak legjobb eszköze.

**Népdal vagy sláger.** (Herbert Otterstüdt, Duisburg.) Ez a kérdés a népdal javára már régen el van döntve. Mégis jogos a kérdés felvetése, mert egészen még nincs megoldva. A népdal ápolása csak akkor teljes, ha a nép is részt vesz annak felvirágoztatásában, hiszen elsősorban a nép az igazi hordozója. A népdal csak akkor virágozik fel, ha a nép tudatosan ápolja és énekli. A népdalnak megvannak a maga sajátos törvényei; ezek ritmikus, dallamos, nyelvi és harmonikus természetűek. Pl. Kinek jutnak eszébe népdalt tangó, vagy fox-trott ritmusban előadni. De a legmélyebb a népdalban annak tartalma. A népdal minden időben elmulthatatlan érték, mert nyelvi és zeneileg szerencsés módon egyesíti azokat az elemeket, melyek a népet megindítják: a születést, szerelmet, harcot, hitet, halált stb. Ma ismét a hősi vonás az, ami a nép ajkán kifejezést és formát keres. Csak az a baj, hogy a nép még nincsen annak tudatában, hogy dalában rejlő kincseit meg kell becsülnie, meg kell őriznie. A liberális mérge túlmélyen ette bele magát ereibe; ez a sláger romboló hatása. A sláger u. i. mindig friss szenzációként hatott, bár sekélyes, alacsony értéktelensége már magában hordozta rövidéletűségét. A szépezzeteket az igazi művésztől letérítette a sekélyes felé, miáltal az mindig újra vágyódott. Ez az újra való éhezés, az örökösbe visszahelyezett népdalnak legnagyobb veszedelme. A legértékesebb dalt is leéneklés, az elkoportatás veszélye fenyegeti, akárcsak a sláger idején. Ennek oka a szenzáció-éhség, s a megbecsülést nélkülöző magatartás ezekkel a szép népdal termékekkel szemben, amelyeket szintén slágerszerűen ledarálnak, elkoportatnak. Pedig a népdal nem primitív művészet, hanem nagyon is gondos ápolásra tart igényt. Most nagy erők mozdultak meg, hogy ismét a népdal legyen a német élet kísérője. Az iskoláknak jut a feladat, hogy a német népet visszavezesse a dalkultúrához. Ennek érdekében küszöbölje ki az értéktelen dalokat, válasszon ki kevés számú, de az élet minden terére kiterjedő dalokat, figyeltesse meg a dal belső szépségeit, ápolja az éneklést egyes- és karéneklésben, kísértesse az éneket hangszerral, énekeltesen minden arra megfelelő alkalomkor, és végül vezessen át a házi zene fejlesztésére. Szoktassuk rá a gyermeket, hogy a dalokat mindig alkalomszerűen válasszák meg, akkor majd nem lesznek azok elkoportatva, s nem jutnak a sláger sorsára.

**Családi nevelés.** (Egy anya naplójából. Hulda Eggert.) 1927. Amióta kisfiam a gimnáziumba jár, egészen megváltozott. Most valami fiú és ifjú közti talányos lény áll előttem, aki új és nagy feladatok elé állít. Vannak időszakai, amikor az anyai szónak nincs előtte súlya. Az anya a háttérbe